

Warszawa, dnia 13 marca 2018 r.

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi
oraz niektórych innych ustaw**

(druk nr 748)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Transponuje ona przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rynków instrumentów finansowych nr 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 349, z późn. zm.) – „dyrektywa MiFID2”.

Ponadto, ustawa zapewnia ramy prawne umożliwiające bezpośrednie stosowanie w krajowym porządku prawnym przepisów:

- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84, z późn. zm.), „rozporządzenie MiFIR”,
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 1),
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy

inwestycyjnych i zmieniającego dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1).

Dyrektywa MiFID2 i rozporządzenie MiFIR wyznaczają ramy prawne dla działalności firm inwestycyjnych, rynków regulowanych i dostawców usług finansowych, świadczących usługi inwestycyjne lub prowadzących działalność inwestycyjną w Unii Europejskiej.

Celem nowej regulacji jest wzmocnienie zaufania inwestorów, zmniejszenie ryzyka zakłóceń na rynku i ryzyka systemowego oraz zwiększenie efektywności rynków finansowych przy jednoczesnym zmniejszeniu zbędnych kosztów dla ich uczestników.

Dyrektywa MiFID2 zawiera przepisy regulujące zezwolenia na prowadzenie działalności, nabywanie znacznego pakietu akcji, korzystanie ze swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług, warunki działalności firm inwestycyjnych w celu zapewnienia ochrony inwestorów, uprawnienia organów nadzoru macierzystego państwa członkowskiego i przyjmującego państwa członkowskiego oraz system nakładania kar.

Rozporządzenie MiFIR określa wymogi w zakresie podawania do publicznej wiadomości danych dotyczących przejrzystości obrotu oraz ujawniania danych transakcyjnych właściwym organom, usuwa bariery utrudniające niedyskryminacyjny dostęp do systemów rozliczeń, reguluje obowiązkowy obrót instrumentami pochodnymi w systemach zorganizowanych oraz zasady nadzoru nad rynkiem obrotu instrumentami finansowymi, a także zasady świadczenia usług przez przedsiębiorców spoza Unii Europejskiej, nieposiadających oddziału w jej państwie członkowskim.

W art. 1 w pkt 2 noweli zaproponowano korektę szeregu definicji instrumentów finansowych zawartych w art. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Zmiana rozszerza katalog instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi – będą do nich zaliczane, z pewnymi wyjątkami, rozliczane fizycznie kontrakty pochodne dotyczące towarów.

Wyłączone z reżimu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi będą jedynie kontrakty na produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym stanowiące przedmiot obrotu na zorganizowanej platformie obrotu (OTF). Z kolei za instrumenty finansowe uważane będą również uprawnienia do emisji.

W art. 1 w pkt 3 noweli wprowadzono do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi szereg nowych definicji oraz zmian w definicjach już istniejących. W art. 1 w pkt 3 w lit. a noweli rozszerzono zakres pojęcia „papiery wartościowe” o instrumenty pochodne.

W art. 1 w pkt 3 w lit. b noweli zaproponowano korektę definicji alternatywnego systemu obrotu. Dodano do niej zastrzeżenie, że do zawarcia transakcji w ramach systemu dochodzi w sposób niemający charakteru uznaniowego.

Na podstawie art. 1 pkt 3 lit. c noweli, w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi znajdzie się definicja handlu algorytmicznego (art. 3 pkt 2b), techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości (art. 3 pkt 2c) oraz bezpośredniego dostępu elektronicznego (art. 3 pkt 2d).

Przez handel algorytmiczny będzie się rozumieć nabywanie lub zbywanie instrumentów finansowych przy pomocy algorytmu komputerowego bez udziału człowieka lub z jego ograniczonym udziałem. Wprowadzenie do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi przepisów dotyczących tego rodzaju działalności ma na celu dostosowanie polskiego porządku prawnego do rozwijających się nowoczesnych technologii transakcyjnych, w przypadku których to algorytm komputerowy, automatycznie określa aspekty zlecenia.

W art. 3 w pkt 3 w lit. f zdefiniowano pojęcie zorganizowanej platformy obrotu (OTF). Oznacza ona wielostronny system kojarzący w sposób uznaniowy składane przez podmioty trzecie oferty kupna i sprzedaży obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji, instrumentów pochodnych lub produktów energetycznych będących przedmiotem obrotu hurtowego, które muszą być wykonywane przez dostawę, niebędący rynkiem regulowanym ani alternatywnym systemem obrotu.

W art. 1 w pkt 3 w lit. l noweli zaproponowano modyfikację definicji firmy inwestycyjnej – pod tym pojęciem będzie się rozumieć także firmy inwestycyjne z państw trzecich, prowadzące na terytorium RP działalność maklerską. Zmiana ma na celu objęcie przepisami dotyczącymi firm inwestycyjnych podmiotów spoza UE, prowadzących działalność na terenie Polski, zgodnie z wytycznymi Dyrektywy MiFID2.

W art. 1 pkt 22 noweli, do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi dodaje się art. 21a, przewidujący dodatkowe wymogi w przypadku udzielania przez Komisję Nadzoru Finansowego zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego spółce będącej podmiotem zależnym od podmiotów zagranicznych, wymienionych w tym przepisie. Dodatkowe wymogi

sprowadzają się do obowiązku uzyskania pisemnej opinii organu innego państwa członkowskiego UE, który udzielił podmiotowi zezwolenia na prowadzenie działalności w tym państwie.

W art. 1 w pkt 25 noweli zaproponowano zmianę art. 25a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi - przepisu określającego wymagania wobec członków zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany. W skład zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany wchodzić mają osoby posiadające wykształcenie wyższe, co najmniej trzyletni staż pracy na stanowisku kierowniczym w instytucjach rynku finansowego lub podmiotach świadczących usługi na rzecz instytucji rynku finansowego w zakresie podstawowej działalności tych instytucji, nieposzlakowaną opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami oraz wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do zarządzania spółką prowadzącą rynek regulowany.

Spółka prowadząca rynek regulowany będzie obowiązana zapewniać podnoszenie przez członków swoich organów kwalifikacji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.

W przypadku uzasadnionym wielkością, strukturą organizacyjną, charakterem, zakresem i złożonością działalności prowadzonej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, ustanawiać ma ona komitet do spraw nominacji, w skład którego wchodzić będzie co najmniej 3 członków rady nadzorczej spółki. Do zadań komitetu do spraw nominacji należało będzie m.in. rekomendowanie kandydatów do zarządu spółki, określenie zakresu obowiązków dla kandydata do zarządu, wymagań w zakresie wiedzy i kompetencji oraz przewidywanego zaangażowania pod względem poświęcanego czasu, niezbędnych do pełnienia funkcji, dokonywanie okresowej oceny, co najmniej raz w roku, struktury, wielkości i składu zarządu oraz rekomendowanie zmian w zakresie podziału zadań jego członków, dokonywanie okresowego przeglądu polityki zarządu w odniesieniu do doboru i powoływania osób zajmujących stanowiska kierownicze i przedstawienie zaleceń.

W art. 1 pkt 33 noweli dodano do art. 30 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi ust. 9, 10 i 11. Przepisy te nakładają na biegłych rewidentów oraz na firmy audytorskie badające sprawozdania finansowe obowiązek przekazywania Komisji Nadzoru Finansowego oraz radzie nadzorczej i zarządowi spółki informacji dotyczących zdarzeń powodujących:

- powstanie uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez spółkę, członków jej zarządu lub pracowników przepisów prawa, zasad uczciwego obrotu lub interesów uczestników obrotu,
- powstanie zagrożenia dla dalszego funkcjonowania tej spółki,
- odmowę wydania opinii dotyczącej sprawozdania finansowego tej spółki, wydanie opinii negatywnej lub wniesienie w opinii zastrzeżeń.

Art. 1 pkt 34 noweli dodaje do rozdziału 2 w dziale II ustawy o obrocie instrumentami finansowymi nowy oddział 1a - Limity pozycji (art. 32b–32f). Limity otwartych pozycji dla towarowych instrumentów pochodnych ustalane będą przez Komisję Nadzoru Finansowego i ogłaszane w Dzienniku Urzędowym KNF. Limity pozycji określają maksymalną wielkość pozycji netto w towarowych instrumentach pochodnych, które podmiot finansowy lub niefinansowy może posiadać, znajdujących się w obrocie w systemie obrotu instrumentami finansowymi lub znajdujących się poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, o ile są ekonomicznie równoważne z tymi, które znajdują się w obrocie w systemie obrotu instrumentami finansowymi.

W art. 1 w pkt 41 noweli zaproponowano dodanie do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi art. 69g–69i, na mocy których domom maklerskim przyznaje się możliwość prowadzenia działalności polegającej na świadczeniu usług pośrednictwa w zawarciu umowy lokaty strukturyzowanej.

W art. 74d–74h ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (art. 1 pkt 48 noweli), uregulowano zasady wykorzystywania handlu algorytmicznego.

W art. 1 pkt 108 – 125 noweli zmodyfikowano przepisy ustawy o obrocie instrumentami finansowymi ustanawiające sankcje administracyjne oraz zawarte w tej ustawie przepisy karne. Zwiększeniu ulegnie wysokość kar pieniężnych nakładanych na spółki prowadzące rynek regulowany, firmy inwestycyjne i domy maklerskie – z 1 mln zł do 20 mln 750 tys. zł. Komisja Nadzoru Finansowego będzie przy tym mogła nałożyć karę do wysokości 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za ostatni rok obrotowy, jeżeli przekracza on 20 750 000 zł. Dodane zostały także kryteria, które należało będzie brać pod uwagę, ustalając wysokość kary.

Poza nowelizacją ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w noweli przewidziano zmiany w:

– ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, z późn. zm.),

– ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.),

– ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2343, z późn. zm.),

– ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220, z późn. zm.),

– ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876, z późn. zm.),

– ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1127, z późn. zm.),

– ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 2344, z późn. zm.),

– ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896, z późn. zm.),

– ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1480, z późn. zm.),

– ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1639, z późn. zm.),

– ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 196, z późn. zm.),

– ustawie z dnia 25 lipca 2014 r. o specjalnym podatku węglowodorowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 979, z późn. zm.).

II. Przebieg prac legislacyjnych

Ustawa uchwalona przez Sejm na 59. posiedzeniu w dniu 1 marca br. pochodziła z przedłożenia rządowego (druk sejmowy nr 2191, wpłynął do Marszałka Sejmu w dniu 12

stycznia 2018 r.). Rada Ministrów zadeklarowała, że projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy skierowany został do I czytania w Komisji Finansów Publicznych. W II czytaniu zgłoszono do projektu dwie poprawki, z których Sejm przyjął jedną – nakładającą na niektóre domy maklerskie obowiązek tworzenia komitetu do spraw nominacji.

Za przyjęciem ustawy głosowało 429 posłów, przy 6 głosach przeciw i 1 wstrzymującym się.

III. Uwagi szczegółowe

- 1) W art. 1 w pkt 3 w lit. j, w pkt 28c ustawy o obrocie instrumentami finansowymi zawarto definicję określenia „uprawnienia do emisji”, odsyłając do w art. 3 pkt 22 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych. Ten ostatni posługuje się jednak liczbą pojedynczą - uprawnienie do emisji.

Propozycja poprawki

w art. 1 w pkt 3 w lit. j wyrazy „uprawnienia do emisji, o których mowa” zastępuje się wyrazami „ uprawnienie do emisji, o którym mowa”;

- 2) W art. 16b oraz w art. 81a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi użyto określenia „outsourcing”. W pierwszym przypadku spółka prowadząca rynek regulowany może, na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej, zlecić przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności związanych z działalnością prowadzoną przez tę spółkę. W drugim firma inwestycyjna może, na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej, powierzyć przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności, o których mowa w art. 2 pkt 3 rozporządzenia 2017/565. Z kolei zgodnie z art. 2 pkt 3 rozporządzenia 2017/565 „outsourcing” oznacza dowolnego rodzaju umowę między firmą inwestycyjną i dostawcą usług, na podstawie której dostawca wykonuje proces, usługę lub działalność, które w innym przypadku zostałyby wykonane przez samą firmę inwestycyjną.

Istotą outsourcingu jest powierzenie dostawcy wykonania czynności, które w innym przypadku zostałyby wykonane przez samego powierzającego. W ten sposób

zdefiniowano to określenie w art. 2 pkt w 3 rozporządzenia 2017/565 oraz w art. 3 ust. 1 w pkt 27 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

Umowa, o której mowa w art. 16b nie jest w tym znaczeniu outsourcingiem, ponieważ nie wskazuje na element odróżniający outsourcing od innych umów - powierzenie czynności, które mogą być wykonane przez samego powierzającego.

Aby zapewnić ustawie spójność, należy rozważyć przyjęcie poprawki przesądzającej, że w art. 16b ust. 1 mowa jest o umowie outsourcingu, albo zrezygnować z tego określenia.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 15, w art. 16b w ust. 1 wyrazy „wykonywanie czynności związanych z działalnością prowadzoną przez tę spółkę (outsourcing)” zastępuje się wyrazami „wykonywanie czynności związanych z działalnością prowadzoną przez tę spółkę, które w innym przypadku zostałyby wykonane przez nią samą (outsourcing)”;

- 3) W art. 25a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi uregulowano ustrój zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany. Ponieważ regulacja ta różni się od dotychczasowej (nowe wymagania dla członków zarządu) należy rozważyć wprowadzenie do ustawy przepisu przejściowego pozwalającego spółkom dostosować składy zarządów do nowego stanu prawnego.

Propozycja poprawki:

po art. 33 dodaje się art. 33a w brzmieniu:

„Art. 33a. Spółka prowadząca rynek regulowany dostosuje skład i ustrój zarządu do wymogów określonych w art. 25a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.”;

- 4) W myśl art. 78 ust. 1a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (art. 1 pkt 52 lit. b noweli), dostęp do systemów obrotu instrumentami finansowymi, o których mowa w ust. 1, jest udzielany według podlegających publikacji przejrzystych i niedyskryminujących zasad, stworzonych na podstawie obiektywnych kryteriów. Ponieważ żaden inny przepis nie nakłada na firmę inwestycyjną obowiązku publikowania takich zasad, ani nie wskazuje miejsca, czy też sposobu publikacji, warto

rozważyć przyjęcie poprawki, choćby w podstawowym zakresie rozstrzygającej te kwestie.

Propozycja poprawki

w art. 1 w pkt 52 w lit. a, w ust. 1 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) publikuje zasady, o których mowa w ust. 1a, w sposób zapewniający dostęp do nich członkom, uczestnikom lub klientom.”;

- 5) Zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (art. 1 pkt 55 lit. a noweli), firma inwestycyjna może, w drodze umowy zawartej w formie pisemnej, powierzyć osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej stałe lub okresowe wykonywanie w imieniu i na rachunek firmy inwestycyjnej czynności pośrednictwa w zakresie działalności prowadzonej przez tę firmę inwestycyjną (agent firmy inwestycyjnej). W dotychczasowym stanie prawnym art. 79 ust. 1 stanowi o czynnościach pośrednictwa w zakresie działalności maklerskiej prowadzonej przez tę firmę inwestycyjną.

Jeżeli pominięcie to nie było zamierzone, w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych co do charakteru czynności zleczanych agentowi firmy inwestycyjnej, rozważyć należy przyjęcie poprawki.

Propozycja poprawki

w art. 1 w pkt 55 w lit. a wyrazy „w zakresie działalności prowadzonej przez tę firmę inwestycyjną” zastępuje się wyrazami” zastępuje się wyrazami „w zakresie działalności maklerskiej prowadzonej przez tę firmę inwestycyjną”;

- 6) Zgodnie z art. 102a ust. 2 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (art. 1 pkt 80 noweli), rada nadzorcza domu maklerskiego, wraz z wnioskiem o powołanie prezesa zarządu domu maklerskiego i członka zarządu domu maklerskiego, przekazuje KNF informacje i oświadczenia tych osób, odnoszące się do okresu ostatnich 5 lat, dotyczące min. identyfikacji tych osób (dane osobowe). Przepisu tego wynika po pierwsze, że rada nadzorcza musi zgromadzić informacje o zmianach danych osobowych z ostatnich 5 lat, po drugie natomiast nie uwzględnia on, iż określenie „dane osobowe” jest już w ustawie zdefiniowane (art. 3 pkt 51 ustawy) i nie wymaga doprecyzowania.

Propozycja poprawki

w art. 1 w pkt 80, w art. 102a w ust. 2:

- a) *we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazuje informacje i oświadczenia” zastępuje się wyrazami „przekazuje dane osobowe, oraz informacje i oświadczenia”,*
- b) *skreśla się pkt 1;*

- 7) Zgodnie z art. 167 ust. 2 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (art. 1 pkt 112 lit. c noweli), KNF może nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności określonego w przedłożonej Komisji informacji finansowej, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł. Z przepisu powinno jak się wydaje wynikać, że kwotę 20 750 000 zł ma przekraczać równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu albo 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności. Redakcja tego przepisu może jednak prowadzić do innych wniosków. Podobne zastrzeżenia budzi także art. 168a ust. 2 pkt 4 (art. 1 pkt 116 noweli) i art. 169 ust. 8 pkt 2 (art. 1 pkt 117 noweli).

Propozycje poprawek:

w art. 1:

- a) *w pkt 112 w lit c, pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania, do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności określonego w przedłożonej Komisji informacji finansowej, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli kwoty te przekraczają 20 750 000 zł, albo”,*
- b) *w pkt 116, w art. 168a w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:*

„4) nałożyć na tę firmę karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania, do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności, określonego w przedłożonej właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego informacji, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli kwoty te przekraczają 20 750 000 zł, albo”;

c) w art. 1 w pkt 117, w art. 169 w ust. 8 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nałożyć na tę firmę karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania, do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności, określonego w przedłożonej właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego informacji, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli kwoty te przekraczają 20 750 000 zł, albo”;

- 8) Art. 83a ust. 4a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (art. 1 pkt 66 lit. d noweli) nakłada na firmę inwestycyjną obowiązek przechowywania i archiwizowania nośników informacji „z zastrzeżeniem art. 73 i art. 76 ust. 11 rozporządzenia 2017/565”. Art. 88k ust. 7 Prawa bankowego (art. 5 pkt 10 noweli) - przepis nakładający taki sam obowiązek na banki, odsyła już tylko do art. 76 ust. 11 rozporządzenia 2017/565. Pominięty art. 73 rozporządzenia stanowi, że rejestry, które określają odpowiednie prawa i obowiązki firmy inwestycyjnej i klienta, wynikające z umowy o świadczenie usług, lub wyszczególnienie warunków, na jakich firma świadczy usługi na rzecz klienta, przechowuje się przynajmniej tak długo, jak długo trwa stosunek handlowy z klientem. Jeżeli pominięcie to nie było zamierzone rozważyć należy przyjęcie poprawki.

Propozycja poprawki

w art. 5 w pkt 10, w art. 88k w ust. 7 po wyrazach „z zastrzeżeniem” dodaje się wyrazy „art. 73 i”;

- 9) W myśl art. 9cd Prawa bankowego (art. 5 pkt 4 noweli), w banku istotnym działa komitet do spraw nominacji, którego członkowie są powołani przez radę nadzorczą spośród swoich członków.

Komitety do spraw nominacji przewidziano także dla spółek prowadzących rynek regulowany (art. 25a ust. 10 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi) oraz dla domów maklerskich (art. 110ca ustawy o obrocie instrumentami finansowymi). Abstrahując od braku konsekwencji w uregulowaniu tych instytucji (w pierwszym wypadku katalog zadań komitetu określa ustawa, w pozostałych delegowano te kwestie do rozporządzenia), komitet do spraw nominacji w banku istotnym jest instytucją obligatoryjną. Zważywszy na zaledwie czternastodniowe *vacatio legis* opiniowanej ustawy, rozważyć należy przyjęcie przepisu przejściowego wyznaczającego bankom istotnym dłuższy termin na powołanie komitetów.

Propozycja poprawki

po art. 33 dodaje się art. 33... w brzmieniu:

„Art. 33... Bank istotny utworzy komitet do spraw nominacji, o którym mowa art. 9cd ustawy zmienianej w art. 5, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.”.

Maciej Telec

Główny legislator